746/06

Den 5. april 2006 blev i sag nr. 68.549:

xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xxx xx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

FDM Forsikring A/S
Farvergade 17
1465 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring i FDM Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt indbrudstyveri.

Selskabet har afvist at yde erstatning under henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort størrelsen og rigtigheden af det anmeldte krav.

Det fremgår af sagen, at klageren den 8/5 2005 anmeldte til politiet, at der var begået indbrudstyveri i hans lejlighed.

Efterfølgende anmeldte klageren skriftligt tyveriet til selskabet ved anmeldelse dateret 18/5 2005. På grund af kravets størrelse blev sagen overgivet til selskabet overtaksator, der efter henvendelse aftalte besøg hos klageren den 28/6 2005, idet denne først skulle rejse til Tyrkiet. Mødet blev imidlertid aflyst, da klageren fortsat befandt sig i Tyrkiet.

Den 16/6 2005 blev selskabet kontaktet af R. Politi, der bad selskabet være meget omhyggelige med dokumentationen for de stjålne genstande, idet politiet undersøgte tyveriskader anmeldt til et andet forsikringsselskab.

2. 68.549

Den 27/7 2005 blev mødet gennemført med deltagelse af selskabets overtaksator, selskabets specialkonsulent, klageren, klagerens samlever og en af klagerens venner. Erstatningskravene blev gennemgået, og klageren oplyste, at han ingen dokumentation havde for de forskellige ting, der var købt kontant, og at smykker var gaver fra et tidligere bryllup. Om de forskellige genstande oplyste han videre:

> "Jakkesættene var købt i 2 forskellige forretninger og i Tyrkiet og de øvrige genstande i forskellige forretninger.
>
> Det kontante beløb stammede fra samlevers sidste 2 månedslønninger, samt 23.000 sv.kr. han havde fået fra en kammerat og ca. kr. 20.000 - 30.000 han ikke havde fået sat i banken, disse stammede fra hans restaurant."

Ifølge selskabet blev det præciseret over for klageren, at det var af væsentlig betydning, at han fremskaffede så megen dokumentation som muligt, ligesom selskabet ønskede en vurdering af smykkerne. Der blev ikke taget stilling til erstatningskravene, det dette skulle afvente dokumentation samt yderligere oplysninger om de forskellige genstande.

Efterfølgende modtog selskabet bekræftelse på køb af jakkesæt til 4.000 kr., bekræftelse på lån af 22/1 2005 på 48.000 sv.kr., vurdering af væsentlig flere smykker end vist på de af selskabet modtagne fotos (vurdering ca. 94.000 kr.) samt liste over dvd'er mv.

Efter ønske fra politiet blev sagsakterne fremsendt, og i den forbindelse blev klagerens tidligere hustru kontaktet af politiet vedrørende de stjålne bryllupsgaver i form af smykker. Ifølge selskabet oplyste hun til politiet, at hun ikke tidligere havde set disse. Efterfølgende ændrede klageren sin forklaring over for politiet således, at de omhandlede smykker nu var før-bryllupsgaver til ham og hans nuværende kæreste.

Med baggrund i ovenstående meddelte selskab, at det ikke havde tillid til de afgivne forklaringer om, og hvordan tyveriet var foregået, ligesom selskabet ikke fandt, at den fremlagte dokumentation bekræftede tilstedeværelsen og/eller ejerforholdet for de omhandlede genstande og kontanter. Selskabet afviste således at yde forsikringsdækning for det anmeldte indbrudstyveri.

Klagerens advokat har herefter indbragt sagen for nævnet, hvor han har gjort gældende, at selskabet skal anerkende indbrudstyveriet som dækningsberettigende. Efter advokatens opfattelse har selskabet ikke tilvejebragt det ringeste bevis på, at der ikke skulle foreligge et dækningsberettigende indbrudstyveri. Af klageskrivelsen fremgår videre:

> "Jeg bemærker i den forbindelse, at det er korrekt, at R. Politi efterforsker en anden sag omkring udbetaling af forsikring for så vidt angår et indbrud i min klients virksomhed, restaurationsvirksomheden F., ... R., men dette har intet at gøre med den aktuelle sag.
>
> Jeg gør gældende, at min klient med dennes til rådighed stående midler har dokumenteret, at han har ejet genstandene og han har da også samarbejdet med en medarbejder fra FDM omkring dette, en medarbejder kaldet L., som han har tilvejebragt de oplysninger, som var nødvendige over for.
>
> Jeg skal nu anmode ankenævnet om at træffe afgørelse i sagen med den konsekvens, at forsikringsselskabet skal tåle, at der er tale om et dækningsberettiget tyveri og at min klient i behørigt omfang i hvert fald har dokumenteret de tab, som de ovenanførte beløb repræsenterer.
>
> Såfremt ankenævnet ikke mener at kunne komme frem til, hvor stor erstatningen skal være, skal sagen i det mindste hjemvises til fornyet behandling hos forsikringsselskabet med henblik på fastsættelse af erstatningens størrelse.
>
> Jeg henleder venligst Deres opmærksomhed på, at min klient ikke har haft mulighed for at komme i nærmere dialog med forsikringsselskabet om fastsættelse af erstatningens størrelse, idet man blot, som det fremgår af sagen, har afvist at udbetale erstatning fuldstændigt."

I skrivelse af 31/1 2006 til nævnet har selskabet fastholdt, at sagen kræver en egentlig bevisførelse for retten, hvorfor selskabet derfor ikke kan anerkende erstatningspligten.

4. 68.549

Klagerens advokat har i skrivelse af 23/2 2006 til nævnet anført følgende:

"Det centrale fra forsikringsselskabets afvisning er, at der pågår en politimæssig efterforskning i relation til nogle tyverier mod min klients restaurant P. i R., og jeg optræder som forsvarer i denne sag, hvor min klient i det hele nægter sig skyldig og hvor der efter min mening ikke bliver rejst tiltale.

Jeg forstår, at politiet omkring denne sag har rettet henvendelse til forsikringsselskabet og anmodet om 'omhyggelighed'.

Et sådant skridt er efter min mening helt urimelig og inkriminerende.

Det afgørende er at understrege, at efterforskningen i den igangværende sag ikke har omfattet nærværende tyveri, hvilket er indiskutabelt og der pågår heller ingen politimæssig efterforskning i så henseende.

Det er derfor helt urimeligt at antyde, at fordi der er en anden og isoleret sag mod klienten, så er han 'nok også utroværdig' i relation til nærværende sag.

En sådan argumentation er naturligvis ganske urimelig.

Jeg forstår, at forsikringsselskabet for så vidt mener, at der foreligger den fornødne dokumentation for de enkelte beløb, men at man har lagt vægt på, at min klients tidligere hustru skulle have meddelt politiet, at hun ikke kendte de stjålne bryllupsgaver.

Det er grebet ud af luften og er fuldstændig udokumenteret.

Min klients tidligere hustru kender bestemt de pågældende bryllupsgaver, som hun fik af min klients far forud for brylluppet i Tyrkiet.
Jeg mener, at der er tilvejebragt den fornødne dokumentation for både tilstedeværelsen og af ejerforholdet og værdien af de enkelte genstande, og at det på det foreliggende grundlag er forkert at afvise udbetaling af erstatning, hvorved bemærkes, at

jeg vel ikke kan bortset fra muligheden for at Ankenævnet underkender den trufne kendelse og hjemviser den fortsatte behandling omkring værdifastsættelse til forsikringsselskabet.

Begrundelsen for afvisning af erstatning er uacceptabel, urimelig og usaglig og bør under alle omstændigheder underkendes."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at den foreliggende tvist vedrørende selskabets erstatningspligt i forbindelse med det anmeldte indbrudstyveri ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson